मौनिन् 1) Adj. *Stillschweigen beobachtend, nicht sprechend.* — 2) *m. = मुनि.

*मौनिस्थलिक Adj. von मुनिस्थल.

मौनेय 1) Adj. (f. म्रा) *von der* Muni *stammend*, Bez. einer Klasse von Gandharva und Apsaras. — 2) m. Pl. *eine best. Schule.* — 3) n. मौनेय *der Zustand eines* Muni.

मौन्द् m. N. pr. eines Lehrers.

मौन्य m. Patron. fehlerhaft für मौन.

*मौरजिक m. *Trommelschläger.*

मौरव Adj. *vom* Daitja Muru *herrührend.*

मौरुण्ड m. Pl. N. pr. eines Volkes, = मुरुण्ड VP.² 4,209.

मौर्ख्य n. *Dummheit.*

मौर्य m. (* Patron. von मुर und * Metron. von मुरा) Hem. Par. 8,347. Pl. N. pr. einer mit Kándragupta beginnenden Dynastie.

मौर्यदत्त m. N. pr. eines Mannes.

मौर्यपुत्र m. N. pr. eines der 11 Gaṇâdhipa bei den Gaina.

1. मौर्व 1) Adj. (f. ई) *aus der Sanseviera Roxburghiana gemacht, von ihr kommend, zu ihr gehörend.* — 2) f. ई *a) ein aus* Mûrvâ *gemachter Gürtel* Gaut. 1,15. — *b) Bogensehne.* — *c)* in der Geometrie *Sehne, Sinus.*

2. मौर्व Adj. (f. ई) *aus dem* Muru *genannten Eisen verfertigt.*

मौर्विका f. in der Geometrie *Sehne, Sinus.*

मौर्विकि am Ende eines adj. Comp. von मौर्वी *Bogensehne.*

मौर्वीमेखलिन् Adj. *mit einem Gürtel aus* Mûrvâ *umgürtet* MBh. 7,17,23.

मौल 1) Adj. (f. म्रा) *a) von Wurzeln herkommend* (Gift) Harshak. 6,23. — *b) von Alters her bestehend, altherkömmlich.* — *c) von Alters her in einem Lande lebend, eingeboren* 210,13. — *d) von Alters her —, von Vater und Grossvater her ein Amt bekleidend, — im Dienste eines Fürsten stehend* (als Krieger). — *e)* in Verbindung mit पार्थिवाः so v. a. मूलप्रकृतयः; unter den 12 मौला राज्ञाः oder प्रकृतयः sind die शाखाप्रकृतयः mit eingeschlossen. — 2) m. *ein von Vater und Grossvater her das Amt bekleidender Minister.*

*मौलभारिक Adj. *eine Last Wurzeln tragend, — fahrend.*

मौलि 1) m. *a) Kopf.* मौलौ नि-धा *auf den Kopf legen,* so v. a. *mit Ehrerbietung entgegennehmen.* — *b) Gipfel, Spitze* überh. — *c) *Jonesia Asoka.* — *d)* Patron. — *e)* Pl. N. pr. eines Volkes. — 2) m. f. *a) Diadem.* — *b) *ein Büschel von Haaren auf dem Scheitel des Kopfes, der bei der Tonsur des Kindes stehen bleibt.* — *c) *geflochtenes und auf dem Kopfe zusammengelegtes Haar.*

मौलिक 1) Adj. *a) *Wurzeln tragend* u. s. w. — *b) ursprünglich.* — *c) niedrig stehend, von niederer Herkunft.* — 2) m. *a) Wurzelgräber* oder *Wurzelhändler.* — *b)* Pl. N. pr. eines Volkes. — Kathâs. 116,65 fehlerhaft für मौक्तिक.

*मौलिक्य n. Nom. abstr. von मूलिक.

मौलिन् 1) Adj. *a) zu oberst habend* in चक्र° (Nachtr. 4). — *b) an der Spitze —, obenan stehend, Alles übertreffend* Spr. 7680. — *c) mit einem Diadem geschmückt* Hemâdri 1,335,20. 336,1. — Mârk. P. 112,9 fehlerhaft für मौनिन्.

मौलिपृष्ठ n. *Scheitel.*

मौलिबन्ध m. *Diadem* Ind. St. 14,386.

मौलिमण्डन n. *Kopfschmuck.*

मौलिमण्डनमालिका f. *ein auf dem Scheitel getragener Kranz.*

मौलिमन्दनमालिका Kathâs. 73,21 fehlerhaft für °मण्डन°.

मौलिमाला und °मालिका (132,16) f. *ein auf dem Scheitel getragener Kranz.*

°मौलिमालिन् Adj. — *als Kranz auf dem Scheitel tragend.*

मौलिमुकुट m. *Diadem* Dhûrtas. 4.

मौलीन्दु m. *ein Mond auf dem Kopfe* Hemâdri 1,371,15. 18. 22.

मौलेय m. Pl. N. pr. eines Volkes; vgl. विन्ध्य°. — Mârk. P. 61,35. 46 fehlerhaft für मौनेय.

मौल्य 1) Adj. *an der Wurzel befindlich.* — 2) n. = मूल्य *Preis, Kaufpreis* Pañkad.

मौल्याध्याय m. Titel eines Werkes.

मौल्याभरण n. *Kopfschmuck.*

मौषिक Adj. *murinus* zu Spr. 2041.

*मौषिकार m. Metron.

*मौषिकि m. Metron. von मूषिका.

मौषिकीपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

*मौष्टा f. *Faustkampf.*

मौष्टिक m. *Schelm, Betrüger* Text zu Lot. de la b. l. 168.

मौसल 1) Adj. *a) keulenförmig, keulenartig.* — *b) mit Keulen ausgeführt* (ein Kampf). Subst. *ein solcher Kampf.* — *c) auf den Kampf mit Keulen bezüglich, denselben beschreibend.* पर्वन् n. Titel des 16ten Parvan im MBh. — *d)* Bez. eines Madhuparka, *der aus* Surâ *und* Âǵja *besteht.* — *e) *zu* Mausalja *in Beziehung stehend.* — 2) m. Pl. N. pr. eines Geschlechts.

*मौसल्य m. Patron. von मुसल.

मौसुल m. *ein Moslim.*

मौहूर्त m. *ein Sternkundiger, Astrolog.*

मौहूर्तिक 1) Adj. *a) einen Augenblick während, momentan.* — *b) zu einer bestimmten Stunde in Beziehung stehend.* — *c) mit der Astrologie vertraut* Spr. 7737. — 2) m. *a) Astrolog* Spr. 7703. — *b)* Pl. *eine best. Klasse von Göttern, Kinder der* Muhûrtâ.

म्र in चर्मम्र *Gerber.*

म्रा, मनति (म्रभ्यासे). Simplex nicht zu belegen. — Mit म्रा *erwähnen, anführen, erwähnen als, annehmen —, ansehen als* oder *für* (Acc.) Mahâvirak. 60,12. 61,4. Pass. म्राम्नायते, म्राम्नात Partic. auch so v. a. *überliefert, gelehrt.* — Mit प्रत्या (°म्नायुस्) *wieder hersagen.* — Mit समा 1) *erwähnen, aufführen, aufzählen; annehmen als* oder *für* (Acc.). Partic. समाम्नात. — 2) Med. *hersagen.*

म्यद्, म्यैदति (Perfect-Stamm मिम्यद् und मिमिद्) 1) *festsitzen, haften in* oder *an* (Loc.). Pass. *stehen* (von einem Bau). — 2) *sich befinden, vorhanden sein.* — Mit म्रप *fernhalten.* — Mit म्रा *gehalten werden, sich befinden.* — Mit नि *halten;* Med. *an sich haben.* — Mit परा *sich zur Seite befinden* RV. 1,167,4. — Mit सम् Act. Med. *zusammenhalten, sich zusammenthun.*

म्रद्, मृदति, म्रदति 1) *striegeln, reiben; bestreichen.* म्रदित *bestrichen.* — 2) *संघाते. — Caus. म्रदयति und *मृदयति 1) *bestreichen.* — 2) *म्लेच्छने und *संघाते. — Mit म्रभि Simpl. (°म्रमृदत) und Caus. (°मृदयति) *einreiben, salben.* — Mit नि *sich reiben.* — Mit सम् *einreiben;* nur संम्रदित.

म्रद्र 1) Adj. *zerreibend* in तुविम्रद्र. — 2) m. *a) *Salbe* Râǵan. 15,3. — *b) das Verstecken der eigenen Gebrechen* Lalit. 59,19. Text zu Lot. de la b. l. 280.

म्रद्रकृत्वन् Adj. *zerreibend, zerstörend.*

म्रद्रण n. 1) *das Einreiben, Salben.* — 2) *Einreibemittel, Salbe, Oel* Râǵan. 15,3.

म्रद्, म्रदते *reiben.* Simplex nicht zu belegen. — Caus. म्रदयति *glätten* TS. 6,1,4,4. — Mit प्र *aufreiben* in प्रम्रदे. — Mit वि 1) Act. (°म्रद्) *mürbe machen, erweichen.* — 2) Med. *sich erweichen für* (Dat.) Maitr. S. 1,6,3 (90,6).

म्रद in ऊर्णम्रद (Nachtr. 4).

म्रदस् in ऊर्णम्रदस् und ऊर्णा° (Nachtr. 2).

म्रदिमन् m. 1) *Weichheit* (eig. Naish. 8,24); *Milde, Sanftmuth.*

*म्रदिष्ठ Adj. Superl. zu मृदु. Vgl. मृदिष्ठ.

म्रदीयस् Adj. (Compar. zu मृदु) *weicher, sanfter.*

*म्रातन n. *Cyperus rotundus.*